

μόνον παιδίον κινδυνεύει πάντοτε, και ἀδιαλείπτως κινδυνεύουσα μη ἀπολέσωμεν τὸν θησαυρὸν τοῦτον· χρειάζονται δύο.

Δύο! δὲν ἀρκοῦσιν· ἔχομεν ἀνάγκην τριῶν· ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο, ἀφ' οὗ ἀποθάνη τὸ ἓν, περιερχόμεθα πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν ἀγωνίαν. . . . Ναι, θέλομεν ἀποκτήθει σὺν θεῷ τρία διὰ τῆς ἀμοιβαίας ἡμῶν ἀγάπης και τῆς ὑπομονῆς.

Τῆ ἀληθείᾳ ἀπόψε μοι φαίνεται τόσῳ κοινωνικός, ὅσῳ δὲν ἀπελπίζομαι· ἀλλ' ἄρα γε δὲν θέλομεν δυσκολευθῆναι νὰ ἐξοικονομήσωμεν τὴν τύχην τριῶν παιδίων;

Πῶς; Δὲν ἔχομεν 60 χιλ. φρ. πρόσδοτον;
Ναι! πλὴν ἂν ἀφήσωμεν εἰς ἕκαστον τῶν παιδίων 10 χιλ. θέλουμεν μείνει εἰς ἡμᾶς μόνον τριακόνα, με τὸ ὅποια δὲν δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀξιοπρέπειάν μας. Ἐπειτα με 10 χιλ. φρ. τὸ πρωτότοκον πῶς δύναται νὰ ἐπιτύχη πλουσιόδωρον γάμον;

— Μεγάλη δυσκολία! τὸ πρῶτον θέλει γίνει στρατιωτικός· εἰπειτα ἀρκετὴν δύναμιν ἔχω νὰ συστήσω τὸ δεύτερον εἰς τὴν διπλωματίαν· τὸ στάδιον τοῦτο φέρεται παντοῦ, και ἀποζημιοῖ ἀρκούντως κτλ. Ἴδου λοιπὸν ἄτοπος ἡ ἀνησυχία σου.

Ἄλλὰ τὸ τρίτον τί θέλει γίνει;
Τὸ τρίτον! θέλει γίνει ἱππότης τῆς Μάλτας· ἐπειδὴ εἶμαι φίλος τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματος. . . .

Πᾶθ! ὁ υἱός μου ἱππότης τῆς Μάλτας! Ἄ, κύριέ μου, συγχώρεσέ μοι, ποτὲ δὲν θέλω τὸ ὑποφέρει.

Και διατί ἄρα γε, Κυρία μου, τόση ὀργὴ κατὰ τοῦ τάγματος τούτου;

Ἐπειδὴ δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὸ παράδοξον τοῦτο κοσμικὸν τάγμα, δηλ. κληρὸν νόθον ἀμφίβιον ὄν, ἱερατεῖαν, ἣτις στερεῖ τὸν ἄνθρωπον τὰς νομιματάς ἡθούδας, ἀποφυγὴν τοῦ γάμου, τὸν ὅποιν ὅμως ἀναπληροῖ ἐκ περισσοῦ ἡ ἀκολοαία. . . .

Τῆ ἀληθείᾳ αὐτὴν τὴν φορὰν σὲ θαυμάζω ὡς ἰδιότροπον και παραφερομένην ἀδίκως κατὰ τοῦ περιήμου τούτου τάγματος. τὸ ὅποιν ἠρίστευσε τσοάκας ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἐνθυμίζει δὲ τόσα κατορθώματα τῶν προγόνων μας!

Κύριε, δὲν μοι φαίνεται πολλὰ εὐγενῆς ἡ φράσις σου, νὰ με λέγῃς δηλ. ἰδιότροπον και παράφορον· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θέλω στέρξει νὰ κουρευθῆ, ἢ νὰ διαμείνη ἀγάμος ὁ υἱός μου· εἰπειτα νὰ διατρέχη και τὰς θαλάσσας ὡς πειρατής.

Ἄλλὰ, Κυρία μου, ἂν ἤμην ὅσον Σὺ ἰσχυρογνώμων ἦθελον εἰπεῖν ὅτι εἶμαι κύριος και τὸ θέλω.

Μάλιστα, ἡ θέλησις τοῦ πατρὸς ἰσχύει πολὺ, ὅταν πρόκειται περὶ τῆς τύχης τοῦ υιοῦ· ἀλλὰ και τῆς μητρὸς ἡ θέλησις πρέπει νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν πλάστιγγα. Εἶσαι τῶνόντι σύζυγός μου και ἀρχηγός τῆς οἰκογενείας, οὐχὶ ὅμως και κύριός μου.

Τῶνόντι Κυρία μου· εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Γαλλιάν, ὅπου οἱ ἄνδρες ἀγονταί και φέρονται ὑπὸ τῶν γυναικῶν· πρέπει μὲν και αὐτὰς νὰ ἀκούωμεν, ἀλλ' ὅταν δὲν ζητῶσιν ἀνόητα.

Τῆ ἀληθείᾳ, δὲν ἔχεις λόγον νὰ παραπονηθῆαι διὰ

τὴν ὑπομονὴν μου· ἰδιότροπος, παράφορος, ἀνόητος! ὦρατα ἐπίθετα μετεχειρίσθης· εὐκόλως δύναμαι ν' ἀποδείξω ὅτι εἶμαι ἑκατοντάκις λογικώτερα!

Τοῦτο δὰ μοι φαίνεται παράδοξον και ἡ ἀπόδειξις καταντᾷ περιεργος.

Ἀπόδειξις εἶναι ἡ μετριοπάθεια και ἀνεξικακία, με τὴν ὅποιαν ὑποφέρω τόσα ἔτη τὴν ἑπαρσιν, τὴν ἀδικαιολόγητον ἀγερωχίαν και τὴν ἀηδῆ σκληρότητα τοῦ πλέον ἀνυποφόρου ἀνθρώπου!

Κυρία, Κυρία! με φέρεις τῶνόντι εἰς δεινὴν περιστάσιν· δύναμαι νὰ εἶπω ἀληθέστερον ὅτι ὀλίγοι ἄνδρες ὑπέφερον ὅσον ἐγώ, και ἐδειξα βεβαίως ἀρετὴν τινα ὑπομένων τὴν σχολαστικότητά σου, καθὼς και τὴν ἀκαταστασίαν τοῦ χαρακτήρός σου.

Παράδοξον τῶνόντι, Κύριε, ὁ τύρχνος νὰ παραπονηθῆαι κατὰ τοῦ θύματος! Ὅλοι θαυμάζουσι τὴν σταθερότητά μου. Εἶσαι κενόδοξος, ὑπερήφανος, πεισματάρης, ἐγωιστής. Δὲν δύναμαι πλέον νὰ ὑποφέρω τὴν δουλείαν ταύτην, οὔτε νὰ ζήσω πλέον με Σέ.

Θαυμάσια, Κυρία μου, θέλεις νὰ ἀπαλλαγθῆς; τοῦτο ζητῶ και ἐγώ. Σέ μισῶ· εἶσαι ἰσχυρογνώμων, θορυβοποιός, σεμνοφανής· ἀπολύομαι πλέον τῶν δεσμῶν τῆς συζυγίας.

Ἄριστα, Κύριε, ἂς τελειώσωμεν τὴν ἀηδῆ αὐτὴν φιλονεικίαν, και ἂς χωρισθῶμεν.

Ναι. Κυρία, ἂς χωρισθῶμεν. Πολλὰ τὰ ἔτη σας, Κυρία.

Ὡρα καλῆ, Κύριε.

Ὁ Μαρκίον ἔκρυσσε τὸν κώδιον· ἐμβὰς δὲ ὁ θαλαμηπόλος εὐθὺς διετάχθη νὰ ἐτοιμάσῃ δύο χωριστοὺς θαλάμους διὰ τὸν ὕπνον τῶν δύο συζύγων. Τῆ δὲ ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ συμβολαιογράφου κατεστρώθη και ὑπεγράφη τὸ διαζύγιον!! ἐπειδὴ οὔτε αἱ παρκαλήσεις τῶν συγγενῶν, οὔτε αἱ μεσιτεϊαιτῶν φίλων, οὔτε αἱ συμβουλαὶ τοῦ μνήμονος, οὔτε ὁ φόβος τοῦ σκανδάλου ἰσχυσαν νὰ μεταπείσωσι τοὺς φιλονεικῆσαντας συζύγους.

ΔΕΚΑΜΕΝΟΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνελήφθη τέλος πάντων ὁ λαοπλάνος Παπουλάκος· ἤρθη δ' ἐκ μέσου και τὸ νέον τοῦτο σκάνδαλον.

— Τὸ περὶ Ἐπισκοπῶν νομοσχέδιον ὑπεβλήθη τὴν 28 τοῦ μηνός εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς. Εὐγε τοῦ ὑπουργοῦ Κ. Βλάχου. Εἰς αὐτὸν ἐπέκειτο ἡ δόξα νὰ καταβάλλῃ τὰ θεμέλια ἀξιοπρεπεστεράς τιнос διατάξεως και εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κλήρου.

ἈΘΗΝΑ. — Παιανίζει πάντοτε διὰ τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἀνεπικύρωτον ὅμως εἰστέτι διαμένουσιν ἐκκλησιαστικὴν νομολογίαν. Καταχρωμένη δὲ ἴσως τῆς νίκης χλευάζει τὸν Αἰῶνα ὡς δυστυχῆσαντα κτλ. Ἄλλ' ἡ τύχη κοινή.

— Νόσος τις ἐπισκήψασα ἐβλαψε καιρίως τὴν σταφίδα καθ' ἑλλην σχεδὸν τὴν Πελοπόννησον.